

[Nør Christensen]

nelle linje tog medansvar og derved også opnåede den naturlige indflydelse på tingene, på udviklingen. I stedet prøver man at foregøgle den danske befolkning, at de fire regeringspartier er onde og grusomme, mens man udmærket godt ved, at regeringen har haft succes med finanspolitikken, en succes skabt af alle fire partier i regeringen, støttet af det radikale venstre. Og lad mig ile med at tilføje, at det er meget tilfredsstillende at konstatere, at vejen frem mod målet støttes af det radikale venstre.

For regeringen er der fortsat fire punkter, som er afgørende for at opnå, at den økonomiske politik bliver bragt til udførelse. Det første er offentlige besparelser og en stram indkomstpøolitik. Herefter kommer erhvervsfremmeforanstaltninger, ligesom en fast kronkurs er nødvendig for regeringen. Disse fire punkter må og skal fastholdes, indtil der er orden i den danske samfundsøkonomi. Og fremfor alt vil det være intet mindre end en katastrofe, om vi nu, hvor det absolut må siges at gå bedre, vender tilbage til tidligere tiders økonomiske politik under daværende skiftende socialdemokratiske regeringer.

Jeg skal sige, at også centrum-demokraterne kan støtte ændringsforslag nr. 71, 193, 325 og 401.

Jeg vil slutte med, som andre ordførere også har gjort det, at rette en tak til finansudvalget, finansministeriet og medarbejderne rundt omkring for det enestående arbejde, man har ydet i forbindelse med finanslovsfor-slaget.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Efter hr. Arne Bjerregaards indlæg er det min hensigt at holde en middagspause af ca. 1 times varighed.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal prøve at fatte mig i korthed her ved behandlingen af ændringsforslagene, da det jo hovedsagelig var dem, vi skulle tage stilling til, og ikke lave nogen generaldebat i dag.

Jeg har dog lyst til at sige til hr. Camre, at der er et par ting, jeg ikke rigtig forstår, bl.a. udtalelsen om det almennyttige boligbyggeri, hvor hr. Camre sagde, at vi ønskede at udsulte det almennyttige boligbyggeri. Det er en lidt mærkværdig påstand, alt imens vi vist

har den største kvota nogen sinde på finansloven. Derfor synes jeg, at det er lidt uberettiget at sige, at vi vil udsulte det almennyttige boligbyggeri. Det forekommer mig at være lidt af et simpelt overbud at ville foreslå et byggeri, som langt overstiger det, som socialdemokratiet selv i sin tid ønskede at være med til.

Det er da klart, at vi også i kristeligt folkeparti kunne ønske os penge til forskellige områder. Nu nævnte hr. Camre bl.a. miljøområdet. Ja men det kunne vi da også ønske os. Personlig tror jeg dog, at det er væsentligt, at vi på dette område prøver på at vurdere lidt bedre og undersøge lidt mere og gennemføre forsøg lidt endnu, inden vi ofrer alt for store milliardbeløb på dette område.

Socialdemokratiet vil selvfølgelig have flere penge til kultur. Nu er spørgsmålet altid, hvad kultur er, og hvorledes man skal formidle kultur. Det er jo ikke så let at formidle det, som folk i fælleskab selv må skabe, og derfor må jeg personlig sige, at jeg altid har et vist forbehold over for denne glade skare, som gerne vil formidle kulturen ud til os andre ude i kartoffelrækkerne. Jeg har lyst til at sige, at så vidt jeg husker, sagde K. K. Steincke: da vi ingen varer havde, fik vi en forsyningsminister, da vi ingen kultur havde, fik vi en kulturminister. Det kan måske være et ganske betegnende billede af det, man vil prøve på.

Hr. Camre mener, at vi skal tage pengene til disse udgifter, som socialdemokratiet opstiller, fra erhvervslivet, og jeg tror ikke, at den måde er så positiv, specielt da ikke i en situation, hvor vi har et stort betalingsbalanceunderskud. Erhvervslivets udvikling er vel sådan set den eneste forudsætning for, at vi kan få balance, og det forekommer mig da også, at socialdemokratiet i sin tid lagde meget vægt på, at vi måtte stimulere erhvervslivet, fordi det var ad den vej, vi havde en mulighed for at skabe balance i tingene.

Ellers er de socialdemokratiske ændringsforslag jo ikke epokegørende, og den megen snak om en ny politik og en anden politik kan jeg i alt fald ikke læse ud af dem. På den anden side er der da selvfølgelig visse forslag, som vi alle sammen kan have en vis sympati for, det kan ikke være anderledes, men vi er nu engang alle sammen nødt til at prioritere. Der er jo ikke midler til alle vore ønsker, og vi har prioriteret sammen med